

НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ

№ _____

«21» Травня 2014 р.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ
(01033, м Київ, вул. Жилянська, 14)

Суб'єкти права на конституційне подання

55 народних депутатів України

Уповноважені за дорученням:

Народні депутати України:

Писаренко Валерій Володимирович

ШПЕНОВ Дмитро Юрійович

КОНСТИТУЦІЙНЕ ПОДАННЯ

про невідповідність

Закону України «Про запобігання фінансової катастрофи та створення передумов для економічного зростання в Україні» положенням Конституції України

Відповідно до статей 147, 150 Конституції України, пункту 1 статті 13, статей 39, 41 Закону України "Про Конституційний Суд України" суб'єкт права на конституційне подання – 55 народних депутатів України – звертається до Конституційного Суду України стосовно визнання Закону України «Про запобігання фінансової катастрофи та створення передумов для економічного зростання в Україні» від 27.03.2014 № 1166-VII (джерело опублікування Голос України, 2014, 03, 31.03.2014 № 60-61: Офіційний

вісник України, 2014, № 28 (11.04.2014), ст. 783; адреса на офіційному вебсайті Верховної Ради України <http://zakon2.rada.gov.ua/rada/show/1166-vii>) таким, що не відповідає Конституції України та прийнятий з порушенням встановленої Конституцією України процедури його розгляду та ухвалення.

1. Щодо порушення встановленої Конституцією України процедури ухвалення Закону України «Про запобігання фінансової катастрофи та створення передумов для економічного зростання в Україні» від 27.03.2014 № 1166-VII (далі – Закон).

Відповідно до положень статті 75 Основного Закону України Верховна Рада України є єдиним органом законодавчої влади, що уповноважений приймати закони.

Конституцією України встановлено процедуру розгляду та ухвалення Верховною Радою України законів України.

Так, повноваження Верховної Ради України реалізуються спільною діяльністю народних депутатів України на засіданнях Верховної Ради України під час її сесій.

Конституційним Судом України у своєму рішенні від 17 жовтня 2002 року № 17-рп/2002 у справі за конституційним поданням 50 народних депутатів України щодо офіційного тлумачення положень статей 75, 82, 84, 91, 104 Конституції України (щодо повноважності Верховної Ради України) надано тлумачення низки положень Конституції України, а саме.

Положення частини першої статті 82 Конституції України, за яким Верховна Рада України "працює сесійно", треба розуміти так, що вона працює не безперервно, а під час певних періодів - сесій, на які вона збирається у конституційно визначені строки, як правило, двічі на рік.

Саме під час сесій проводяться пленарні засідання Верховної Ради України, засідання її комітетів та комісій. Верховна Рада України на сесійний період визначає коло питань, які підлягають розгляду і вирішенню, складає порядок денний чергової сесії, а також визначає дні й тижні пленарних засідань, роботи комітетів та комісій, роботи народних депутатів України у виборчих округах, встановлює кількість і тривалість щоденних пленарних засідань парламенту тощо.

Пленарні засідання це основна форма діяльності Верховної Ради України як єдиного органу законодавчої влади під час її сесій. Це - регулярні зібрання народних депутатів України у визначений час і у визначеному місці, що проводяться за встановленою процедурою. На них розглядаються питання, віднесені Конституцією України до повноважень Верховної Ради України, і приймаються відповідні рішення з цих питань шляхом голосування народних депутатів України.

Відповідно до статті 91 Конституції України Верховна Рада України приймає закони, постанови та інші акти більшістю від її конституційного складу, крім випадків, передбачених цією Конституцією.

Порядок роботи Верховної Ради України встановлюється Конституцією України та Регламентом Верховної Ради України (частина п'ята статті 83 Конституції України).

На нашу думку під час розгляду та ухвалення Закону порушено низку норм Закону України «Про Регламент Верховної Ради України».

Так, 27 березня 2014 року на розгляд до Верховної Ради України було внесено урядовий законопроект про запобігання фінансової катастрофи та створення передумов для економічного зростання в Україні (реєстраційний № 4576 від 27.03.2014) (далі – законопроект № 4576).

27 березня 2014 року законопроект 4576 було включено до Порядку денного четвертої сесії Верховної Ради України сьомого скликання відповідно до постанови Верховної Ради України від 27 березня 2014 року № 1164-VII «Про внесення змін до порядку денного четвертої сесії Верховної Ради України сьомого скликання».

Народні депутати України не мали можливості ознайомитись із текстом законопроекту № 4576, оскільки він був відсутній на сайті Верховної Ради України, про, що головуючому на пленарному засіданні повідомлялось народними депутатами України. Так, народним депутатом України Бондарем В.В. членом групи "Суверена європейська Україна" було висловлено відповідні зауваження щодо порядку розгляду законопроекту.

Відповідно до статті 112 Регламенту Верховної Ради України висновок, підготовлений головним комітетом до першого читання законопроекту, висновки відповідних комітетів та інші супровідні документи до нього надаються народним депутатам не пізніш як за сім днів до дня розгляду цього законопроекту на пленарному засіданні Верховної Ради.

Крім того, статтею 116 Регламенту Верховної Ради України, встановлено, що пропозиції та поправки до законопроекту, який готується до другого читання, можуть вноситися в 14-денний строк після дня прийняття законопроекту за основу.

Однак, в супереч регламентним нормам законопроект № 4576 був внесений на розгляд Верховної Ради України і прийнятий в цілому, як закон в один і той же день.

З огляду на зазначене, під час розгляду та ухвалення законопроекту № 4576 було порушено вимоги частини п'ятої статті 83 Конституції України та статей 112 та 116 Регламенту Верховної Ради України.

2. Щодо не відповідності Закону положенням статті 22 Конституції України

Низка положень Закону прийнята всупереч вимогам статті 22 Конституції України, згідно з якою при прийнятті нових законів або внесенні змін до чинних законів не допускається звуження змісту та обсягу існуючих прав і свобод, зокрема.

Розділом I внесено зміни до ряду положень Податкового кодексу України, які погіршують становище громадян та бізнесу, що порушують та звужують їх права, а саме:

1) абзацом шостим пункту 4 запроваджено оподаткування податком на доходи фізичних осіб пенсійних виплат, якщо їх розмір перевищує 10 тис. грн. на місяць з суми перевищення;

2) пунктом 6 внесено зміни до статті 167 Податкового кодексу України шляхом підвищення податку на доходи фізичних осіб, що суттєво звужує зміст та обсяг існуючих прав і свобод громадян. Так, з 5 до 15-30 відсотків збільшено ставку податку на доходи фізичних осіб, перелік яких визначений пунктом 167.2 статті 167 Податкового кодексу України (доходи у вигляді дивідендів; процент на поточний або депозитний (вкладний) банківський рахунок; процентний або дисконтний дохід за іменним ощадним (депозитним) сертифікатом; процент на вклад (депозит) члена кредитної спілки у кредитній спілці; дохід за іпотечними цінними паперами (іпотечними облігаціями та сертифікатами) відповідно до закону; тощо), крім процентів у сумі, що не перевищує в рік сімнадцять прожиткових мінімумів для працездатної особи, встановлених законом на 1 січня звітного податкового року. Значне збільшення ставки оподаткування на зазначені види доходів неминуче призведе до зменшення обсягу вкладів у банках і в черговий раз підірве довіру населення до банківської системи та негативно вплине на мотивацію громадян інвестувати в економіку України.

Крім того, введено прогресивну ставку оподаткування доходів громадян, якщо база оподаткування звітного податкового місяця:

не перевищує десять прожиткових мінімумів, то застосовується ставка 15 відсотків;

перевищує десять прожиткових мінімумів, але не перевищує 17 прожиткових мінімумів, до суми такого перевищення застосовується ставка 17 відсотків;

перевищує 17 прожиткових мінімумів, але не перевищує 33 прожиткових мінімуми, до суми такого перевищення застосовується ставка 20 відсотків;

перевищує 33 прожиткових мінімумів, але не перевищує 66 прожиткових мінімуми, до суми такого перевищення застосовується ставка 25 відсотків;

перевищує 66 прожиткових мінімумів, до суми такого перевищення застосовується ставка 30 відсотків.

Зазначені нововведення завдадуть нищівного удару по удару по тим законослухняним платникам податків, які виплачують офіційні заробітні плати. Тобто, після цього виплачувати великі заробітні плати буде не вигідним, що призведе до ще більшої тенізації вітчизняної економіки;

3) пунктом 10 внесено зміни до пункту 193.1 статті 193 Податкового кодексу України, та запроваджено оподаткування податком на додану вартість у розмірі 7% (було – 0%) по операціях з постачання лікарських засобів, дозволених для виробництва і застосування в Україні та внесених до Державного реєстру лікарських засобів (у тому числі аптечними закладами), а також з постачання виробів медичного призначення. Зазначена норма Закону вже призвела до значного дорожчання ліків, яке постійно збільшується. Таке підвищення ціни на ліки фатально відіб'ється на кишені людей з хронічними захворюваннями, онкохворих та сердечників, бо ці пацієнти зазвичай вживають препарати по життєво і відмовитися від них – це уже ризик несумісний з життям.

Зазначена норма Закону суперечить статтям 3, 27, 49 Конституції України, де, людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю; кожна людина має невід'ємне право на життя, а обов'язок держави - захищати життя людини; кожен має право на охорону здоров'я, медичну допомогу та медичне страхування. Охорона здоров'я забезпечується державним фінансуванням відповідних соціально-економічних, медико-санітарних і оздоровчо-профілактичних програм. Держава створює умови для ефективного і доступного для всіх громадян медичного обслуговування. У державних і комунальних закладах охорони здоров'я медична допомога надається безоплатно; існуюча мережа таких закладів не може бути скорочена;

4) пунктами 10 та 11 збільшено з 17 до 20% ставку податку на додану вартість. Крім того, Законом скасовуються норми, відповідно до яких платники податку на прибуток змогли б застосовувати знижені ставки податку у розмірі 17 % та 16 % у 2015 році та з 2016 року відповідно;

5) пунктом 12 розширено базу оподаткування з вартості міжнародних поштових відправлень, експрес-відправлень шляхом зниження неоподатковуваної суми з 300 до 150 євро;

6) пунктом 15 збільшено акцизів на цілий ряд товарів, зокрема збільшено ставки акцизного податку на алкогольні напої, тютюнові вироби та на пиво; впроваджено дві ставки акцизного податку на дизельне паливо (98 і 128 Євро на тисячу кг.) замість диференціації ставок залежно від вмісту сірки (від 46 до 98 Євро за 1000 кг); збільшено удвічі ставки акцизного податку на нові автомобілі та мотоцикли з об'ємом двигуна більше 0,5 літра; встановлено ставки акцизного податку на мотоцикли з об'ємом двигуна до 0,5 літра на рівні 0,06 Євро за 1 см. куб.

Необґрунтоване збільшення ставок акцизів збільшить податкове навантаження на бізнес та призведе до подорожчання цін на внутрішньому ринку для населення. Зокрема, підвищення ставок на цілий ряд підакцизних товарів (з урахуванням щорічного їх підвищення) здатне спровокувати погіршення фінансового стану їх виробників та подальше критичне падіння обсягів продажів, що неминуче призведе до зменшення надходжень в бюджет інших податків;

7) пунктами 17 та 18 підвищено ставки податку за викиди в атмосферне повітря окремих забруднюючих речовин стаціонарними та пересувними джерелами забруднення;

8) пунктом 23 впроваджено норму згідно з якою платниками плати за користування надрами для видобування корисних копалин є землевласники і землекористувачі - громадяни України, іноземці та особи без громадянства, які в межах даних їм земельних ділянок, розмір яких перевищує норми встановлені Земельним кодексом України для безкоштовного виділення, які добувають прісні підземні води з використанням електричних пристосувань в обсязі понад 13 куб. м на людину на місяць.

Внесеними змінами збільшено в декілька разів ставки плати за користування надрами для видобування корисних копалин, що може призвести до банкрутства підприємств видобувної галузі, зокрема, вугільних шахт. Наприклад, ставки для видобування кам'яного вугілля (енергетичного, антрациту, коксівного) збільшено в 2-3 рази. Це може призвести до ще більшого загострення соціальної напруги у відповідних регіонах країни.

Введено поняття фактичної ціни реалізації для руд чорних, кольорових та легувальних металів, що не може бути нижче ціни визначеної центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику економічного розвитку за попередній звітний період;

9) пунктом 25 вносяться зміни до статті 265 Податкового кодексу України, якими змінено порядок оподаткування податком на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки виходячи не з житлової, а із загальної площі житлової нерухомості. Такий підхід, по-перше, звужує зміст та обсяг існуючих прав, а, по-друге, не передбачає розмежування об'єктів нерухомості, які містять в єдиному майновому комплексі господарські приміщення, гаражі тощо, та які таких приміщень не містять, що ставитиме в нерівні умови громадян за рівнем податкового навантаження;

10) пунктом 26 збільшено ставки податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких не проведено приблизно на 10%;

11) пунктом 27 підвищено розмір орендної плати за земельні ділянки державної або комунальної форм власності не менше ніж в 3 рази. Відповідно до нової редакції підпункту 288.5.1 пункту 288.5 статті 288 Податкового кодексу України розмір орендної плати встановлюється у договорі оренди, але річна сума платежу не може бути меншою 3 відсотків нормативної грошової оцінки (для сільськогосподарських угідь - не менше 1 % нормативної грошової оцінки згідно попередньої редакції Податкового кодексу України);

12) пунктом 29 розширено коло платників податків у вигляді цільової надбавки до діючого тарифу на природний газ за рахунок суб'єктів господарювання, які закупають імпортований природний газ у нерезидентів України для власного використання як паливо або сировину та нафтогазовидобувних підприємств, що провадять господарську діяльність з

видобування вуглеводневої сировини, які використовують видобутий ними в Україні природний газ як паливо або сировину;

13) пунктом 33 збільшено у 2 рази збір за користування радіочастотним ресурсом України, що призведе до здороження вартості мобільного зв'язку, вартість пакетів телевізійних програм тощо;

14) пунктом 34 збільшено ставки зборів за спеціальне використання води (приблизно від 3% до 7% для кожної адміністративно-територіальної одиниці);

15) пунктом 36 внесено зміни до розділу XX "Перехідні положення" Податкового кодексу України, зокрема у пункті 10 підрозділу 4 абзаци шостий і сьомий виключено. Зазначеною нормою скасовано положення, відповідно до яких платники податку на прибуток змогли б застосовувати знижені ставки податку у розмірі 17 % та 16 % у 2015 році та з 2016 року відповідно;

16) пунктом 36 внесено зміни до розділу XX "Перехідні положення" Податкового кодексу України, зокрема доповнено пунктом 15-1, яким визначено особливості оподаткування податку на додану вартість діяльності підприємств, пов'язаної з реалізацією зернових та технічних культур.

Зміни внесені Розділом I Закону, якими змінено податки та збори, їх ставки, а також податкові пільги протягом бюджетного року не відповідають вимогам підпункту 4.1.9 пункту 4.1 статті 4 Податкового кодексу України, яким визначено принцип стабільності податкового законодавства України, згідно з яким зміни до будь-яких елементів податків та зборів не можуть вноситися пізніше як за шість місяців до початку нового бюджетного періоду, в якому будуть діяти нові правила та ставки. Податки та збори, їх ставки, а також податкові пільги не можуть змінюватися протягом бюджетного року.

Розділом II Закону вносяться зміни до низки законів України:

1) пунктом 1 вносяться зміни до Закону України "Про збір на обов'язкове державне пенсійне страхування" якими запроваджено збір на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування по операціям з придбання готівкової та (або) безготівкової іноземної валюти фізичними або юридичними особами у розмірі 0,5 % від суми операції. Тобто, вказаний обов'язок буде розповсюджуватись на всіх громадян України, які придбавають іноземну валюту. Зазначена норма звужує обсяг існуючих прав громадян, щодо купівлі іноземної валюти фізичними або юридичними особами, без сплати додаткових зборів;

2) Низкою положень розділу II Закону скорочуються або скасовуються пільги, компенсації і гарантії, право на надання яких було передбачено чинним законодавством, а саме:

підпунктом 2 пункту 3 яким вносяться зміни до Закону України «Про прокуратуру»;

підпунктами 2-4 пункту 9 якими вносяться зміни до Закону України "Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей";

пунктом 10 яким вносяться зміни до Закону України "Про Державну службу спеціального зв'язку та захисту інформації України";

пунктом 11 яким вносяться зміни до Кодексу цивільного захисту України;

пунктом 12 яким вносяться зміни до Закону України «Про міліцію»;

пунктом 13 яким вносяться зміни до Закону України «Про освіту»;

пунктом 15 яким вносяться зміни до Основ законодавства України про охорону здоров'я;

пунктом 16 яким вносяться зміни до Закону України «Про культуру»;

пунктом 17 яким вносяться зміни до Закону України «Про захист рослин»;

пунктом 18 яким вносяться зміни до Закону України «Про бібліотеки і бібліотечну справу»;

пунктом 19 яким вносяться зміни до Закону України «Про музеї та музейну справу»;

підпунктом 1 та абзацом третім підпункту 2 пункту 24 якими вносяться зміни до Закону України «Про державну службу»;

пунктом 26 яким вносяться зміни до Закону України «Про службу в органах місцевого самоврядування»;

пунктом 27 яким вносяться зміни до Закону України «Про дипломатичну службу»;

підпунктом 1 пункту 28 яким вносяться зміни до Закону України «Про судоустрій та статус суддів».

Зазначеними змінами скорочено або скасовано закріплені у них соціальні гарантії або введено нові умови для отримання уже встановлених пільг та компенсацій, які негативно позначаються на працівниках, які мають переважно неадекватно низькі доходи, що викликає велике занепокоєння в умовах підвищення рівня інфляції.

Змінами до Закону України „Про прокуратуру” фактично скасовується право прокурорів і слідчих безкоштовно користуватися за службовими посвідченнями на території України всіма видами транспорту міського, приміського і місцевого сполучення (крім таксі), оскільки вводиться умова такого користування - якщо розмір їх середньомісячного сукупного доходу за попередні шість місяців не перевищує величини доходу, який дає право на податкову соціальну пільгу, у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України. Враховуючи, що відсутній порядок пред'явлення відповідних довідок разом з посвідченням, буде і відсутня можливість скористатись таким правом.

Крім того, Законом встановлено, що пільги, які мають деякі категорії працівників (50% знижка плати за телефон, безкоштовний проїзд тощо) будуть надаватися за умови, якщо розмір середньомісячного сукупного доходу за попередні шість місяців не перевищує величини доходу, який дає

право на податкову соціальну пільгу у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Скасовано пільги на безоплатне користування житлом з опаленням та освітленням пенсіонерам за умови, якщо середньомісячний сукупний дохід сім'ї в розрахунку на одну особу за попередні шість місяців не перевищує величини доходу, який дає право на податкову соціальну пільгу (тобто не перевищує 1218 грн. в місяць).

Змінами до Закону України «Про міліцію» ліквідовуються пільги для міліціонерів, що працюють у сільській місцевості.

Для значної кількості громадян України пільги, компенсації і гарантії, право на надання яких передбачено чинним законодавством, є додатком до основних джерел існування, необхідною складовою конституційного права на забезпечення достатнього життєвого рівня. Відповідно звуження змісту та обсягу цього права шляхом прийняття нових законів або внесення змін до чинних законів за статтею 22 Конституції України не допускається (рішення Конституційного Суду України від 6 липня 1999 року N 8-рп/99, від 20 березня 2002 року N 5-рп/2002 від 17 березня 2004 року N 7-рп/2004, від 1 грудня 2004 року N 20-рп/2004).

Скорочення вказаних виплат працівникам стосується найбільш вагомих для забезпечення життєдіяльності суспільства і держави галузей (освіти, охорони здоров'я, оборони, правоохоронної діяльності, державного і місцевого управління). При цьому не враховано навіть закріплену у статті 33 Закону України «Про державну службу» вимогу, згідно якої скорочення бюджетних асигнувань не може бути підставою для зменшення посадових окладів, надбавок до них та фінансування інших, передбачених цим Законом, гарантій, пільг і компенсацій. Необхідно усвідомлювати, що державні службовці це не високопосадовці, а в основному - посадові особи, які мають досить невелику заробітну плату, незважаючи на високі вимоги щодо професіоналізму, обмеження щодо додаткової зайнятості тощо (у спеціалістів виконавчих органів влади з районного до центрального рівня, то вони складають величини, починаючи від мінімальної заробітної плати з урахуванням всіх доплат на рівні району, до 2000 тисяч грн. - на рівні міністерств).

3) Низкою положень розділу II Закону зменшується розмір пенсій для певних категорій громадян, а саме:

підпунктом 3 пункту 3 яким вносяться зміни до Закону України "Про прокуратуру";

пунктом 23 яким вносяться зміни до статті 13 Закону України "Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб";

абзацом другим підпункту 2 пункту 24 яким вносяться зміни до Закону України "Про державну службу";

пунктом 25 яким вносяться зміни до Закону України «Про статус народного депутата України»;

підпунктом 2 пункту 28 яким вносяться зміни до Закону України «Про судоустрій та статус суддів».

Конституційний Суд України у своєму Рішенні у справі про рівень пенсії і щомісячного довічного грошового утримання від 11 жовтня 2005 року № 1-21/2005 визначив, що Конституція та закони України можуть виокремлювати певні категорії громадян України, що потребують додаткових гарантій соціального захисту з боку держави. До них, зокрема, належать громадяни, яким пенсія призначається за спеціальними законами. Встановивши в законі правові підстави призначення пенсій, їх розміри, порядок обчислення і виплати, законодавець може визначати як загальні умови їх призначення, так і особливості набуття права на пенсію, включаючи для окремих категорій громадян пільгові умови призначення пенсії залежно від ряду об'єктивно значущих обставин, що характеризують трудову діяльність - особливості умов праці, професія, виконувані функції, кваліфікаційні вимоги, обмеження, ступінь відповідальності тощо.

Вважаємо, зазначеними нормами Закону було порушено основні засади формування пенсійної системи, побудованої на страхових засадах. Адже, державні службовці та особи, які працюють на посадах, робота на яких зараховується до стажу, що дає право на одержання підвищеної пенсії відповідно до законів України, сплачують із заробітної плати внески до Пенсійного фонду у розмірі вдвічі більшому, ніж одержувачі пенсій на загальних підставах. Зазначені норми Закону якими зменшується розмір пенсій для певних категорій громадян прямо порушують вимоги статті 22 Конституції України. Крім того, очевидним є факт порушення частини першої статі 24 Конституції України, відповідно до положень якої громадяни мають рівні конституційні права і свободи та є рівними перед законом;

4) пунктом 7 внесено зміни до Закону України «Про державну допомогу сім'ям з дітьми» яким встановлено розмір допомоги при народженні дитини у розмірі 41 280 гривень. При цьому виплату передбачається здійснювати одноразово у сумі 10 320 гривень, решта суми допомоги виплачувати протягом наступних 36 місяців рівними частинами у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, та об'єднано допомогу при народженні з допомогою по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку шляхом вилучення такої допомоги взагалі.

Прийнятий у 2012 році Закон України «Про внесення зміни до Закону України «Про державну допомогу сім'ям з дітьми» щодо виплати допомоги при народженні дитини був зумовлений економічною та демографічною кризою в Україні, потребою у кардинальних змінах якості та тривалості життя, всієї демографічної ситуації. Наголошувалося, що матеріальне забезпечення кожної родини є перша необхідна умова для позитивних змін на шляху до стабілізації демографічної ситуації в державі.

Внесені пунктом 7 розділу II Закону зміни суперечать статті 22 Конституції України, що встановлює, що при прийнятті нових законів або внесенні змін до чинних законів не допускається звуження змісту та обсягу

існуючих прав і свобод та порушує основний принцип статті 48 щодо достатнього життєвого рівня для себе і своєї сім'ї.

Крім того, такі нововведення призведуть до відновлення таких негативних тенденцій «як відкладення народження дітей до кращих часів», пов'язаних з матеріальним становищем сім'ї. Особливо це стосується молодих сімей, а також сімей, які планували народження другої і наступних дітей;

5) підпунктом 1 пункту 9 вносяться зміни до Закону України "Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей" якими виключено частину третю статті 1-2. Положення цієї частини надавали захист військовослужбовцям та членам їх сімей від чиновницького свавілля, та встановлював пряму норму, щодо незаконності нормативно-правових актів органів державної влади і місцевого самоврядування, які обмежують права і пільги військовослужбовців та членів їх сімей. Вилучення цієї норми Закону надасть змогу приймати нормативно-правові акти, які будуть обмежувати права і пільги військовослужбовців та членів їх сімей, що є порушенням статті 22 Конституції України.

У Розділі III Закону:

1) Положеннями цього розділу призупинено на 2014 – 2015 роки дію частини другої статті 42 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» щодо здійснення перерахунку пенсій у зв'язку із збільшенням середньої заробітної плати (доходу) в Україні, з якої сплачено страхові внески, що є звуженням існуючих прав пенсіонерів та суперечить положенням статті 22 Конституції України.

У Розділі IV «Прикінцеві положення» Закону:

1) пунктом 1 встановлено, що окремі його положення набувають чинності як «з дня, наступного за днем його опублікування», так і з «1 квітня 2014 року», з «1 липня 2014 року», «з 1 вересня 2014 року», що не відповідає вимогам підпункту 4.1.9 пункту 4.1 статті 4 Податкового кодексу України, яким визначено принцип стабільності податкового законодавства України, згідно з яким зміни до будь-яких елементів податків та зборів не можуть вноситися пізніше як за шість місяців до початку нового бюджетного періоду, в якому будуть діяти нові правила та ставки. Податки та збори, їх ставки, а також податкові пільги не можуть змінюватися протягом бюджетного року.

Відповідно до статті 8 Конституції України в Україні визнається і діє принцип верховенства права. Закони та інші нормативно-правові акти приймаються на основі Конституції України і повинні відповідати їй.

Звуження змісту та обсягу існуючих прав шляхом прийняття нових законів або внесення змін до чинних законів за статтею 22 Конституції України не допускається (рішення Конституційного Суду України від 6

липня 1999 року № 8-рп/99, від 20 березня 2002 року № 5-рп/2002 від 17 березня 2004 року № 7-рп/2004, від 1 грудня 2004 року № 20-рп/2004).

Разом з тим, обмеження конституційних прав і свобод людини і громадянина не допускається, крім випадків, передбачених Конституцією України (в умовах воєнного або надзвичайного стану).

З огляду на викладене і керуючись статтями 147, 150 Конституції України, статтями 13, 39, 41 Закону України "Про Конституційний Суд України"

ПРОСИМО:

визнати Закон України «Про запобігання фінансової катастрофи та створення передумов для економічного зростання в Україні» від 27.03.2014 № 1166-VII таким, що не відповідає Конституції України та прийнятий з порушенням встановленої Конституцією України процедури його розгляду та ухвалення.

ПЕРЕЛІК ДОКУМЕНТІВ ТА МАТЕРІАЛІВ, ЩО ДОДАЮТЬСЯ:

1. Конституція України (витяг);
2. Закон України "Про Конституційний Суд України" (витяг);
3. Регламент Верховної Ради України (витяг);
4. Закон України «Про статус народного депутата України» (витяг);
5. Закон України «Про запобігання фінансової катастрофи та створення передумов для економічного зростання в Україні» від 27.03.2014 № 1166-VI;
6. Рішення Конституційного Суду України від 17 жовтня 2002 року № 17-рп/2002у Конституційному Суді України;
7. Рішення Конституційного Суду України від 6 липня 1999 року № 8-рп/99,
8. Рішення Конституційного Суду України від 20 березня 2002 року № 5-рп/2002;
9. Рішення Конституційного Суду України від 17 березня 2004 року № 7-рп/2004,
10. Рішення Конституційного Суду України від 1 грудня 2004 року № 20-рп/2004
11. Рішення Конституційного Суду України у справі про рівень пенсії і щомісячного довічного грошового утримання від 11 жовтня 2005 року № 1-21/2005

Додаток
до Конституційного подання про невідповідність
Закона України «Про запобігання фінансової катастрофи та
створення передумов для економічного зростання в Україні»
положенням Конституції України

№ з/п	Прізвище, ім'я та по батькові	Номер посвідчення	Підпис
1.	Євур-анв О.С.	004	
2	Анчестоб МВ	019	
3	Рибан ВВ	08	
4.	Шуернл І.І.	025	
5.	Тараскив О.О.	229	
6.	Безган І І	224	
7.	Бансуро В.В.	304	
8	Кальцев С.С.	300	
9	Балескуєв ЕВ	305	
10	Будка О.І.	307	
11	Бомдаренко О.Я.	270	
12	Комаренко О.К.	69	

Україна / Київ / м. Київ / вул. Хрещатик / 12 / 01011

Додаток
до Конституційного подання про невідповідність
Закону України «Про запобігання фінансової катастрофи та
створення передумов для економічного зростання в Україні»
положенням Конституції України

№ з/п	Прізвище, ім'я та по батькові	Номер посвідчення	Підпис
13	Саломенко М. П.	№ 263	
14	Корнєв П. П.	№ 64	
15	Бушманов Володимир В.	254	
16	Гузенин К. О.	№ 255	
17	Табачков К. Ю.	№ 256	
18	Марієвичук Д. Р.	№ 261	
19	Шленов Д. Ю.	262	
20.	Ткаченко С. М.	№ 259	
21	Роболь О. І.	335	
22	Карпачук Є. Т.	301	
23	Івченко В. Ю.	№ 230	
24	Дзюб В. А.	№ 226	

12/06/2016 / підписав Сергій

Додаток
до Конституційного подання про невідповідність
Закону України «Про запобігання фінансової катастрофи та
створення передумов для економічного зростання в Україні»
положенням Конституції України

№ з/п	Прізвище, ім'я та по батькові	Номер посвідчення	Підпис
25	Трешкович С.Р.	357	
26	Метвішнов С.А.	282	
27	Олександрів С.І.	274	
28	Чуб В.Ф.	№ 334	
29	Васильев А.А.	№ 284	
30	Куческив А.П.	303	
31	Толерекін Ю.У.	№ 273	
32	Ткаченко Т.В.	267	
33	Демидко В.М.	27	
34	Воропаєв Ю.М.	024	
35	Струк В.Ф.	328	
36	Самборів Н.Б.	039	

Нлооинадчатб / літисів ЗвЛ-

Додаток
до Конституційного подання про невідповідність
Закону України «Про запобігання фінансової катастрофи та
створення передумов для економічного зростання в Україні»
положенням Конституції України

№ з/п	Прізвище, ім'я та по батькові	Номер посвідчення	Підпис
37	Добкін Р. М.	№ 401	
38	Тчухов В. М.	№ 337	
39	Годеев Ф. С.	№ 18	
40	Самойленко Ю. Я.	№ 264	
41	Козуб О. А.	№ 451	
42	Судамберидзе С. Г.	12	
43	Лакра А. Т.	а 43	
44	Олійник І. М.	№ 015	
45	Ніколаєв	305	
46	Грушевський В. А.	325	
47	Бобров А. М.	266	
48	Шенцев Д. А.	399	

12 (дванадцять) підписів З.В.Л.

Додаток
до Конституційного подання про невідповідність
Закону України «Про запобігання фінансової катастрофи та
створення передумов для економічного зростання в Україні»
положенням Конституції України

№ з/п	Прізвище, ім'я та по батькові	Номер посвідчення	Підпис
49	Цоржин М. М.	250	
50	Крижанець О. Б.	397	
51	Горохов С. О.	329	
52	МЕДЯНИК В. Ю.	333	
53	Пономарев А. В.	286	
54	Ізраєв Є. В.	404	
55	Демченко А. П.	396	
56	Борт В. Ф.	282	
57	Омельченко В. П.	280	

Всього 55 (п'ятдесят п'ять) підписів народних депутатів України

Головний Управління кадрів

В. Максименко

9 (дев'ять) підписів ЗСР